

Sygn. akt V CSK 410/06

POSTANOWIENIE

Dnia 12 grudnia 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

Prezes SN Tadeusz Ereciński

w sprawie z powództwa Przedsiębiorstwa Techniczno-Handlowego V.

Spółki Akcyjnej w K.

przeciwko Kompanii Węglowej S.A. w K.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 12 grudnia 2006 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej od wyroku Sądu Apelacyjnego

z dnia 4 kwietnia 2006 r.,

odrzuca skargę kasacyjną.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 4 kwietnia 2006 r. Sąd Apelacyjny oddalił apelację strony powodowej od wyroku Sądu Okręgowego.

W skardze kasacyjnej strona powodowa zarzuciła naruszenie prawa materialnego – art. 68, 6 k.c., naruszenie przepisów postępowania – art. 233 § 1, art. 328 § 2, art. 479¹² k.p.c. i wносиła o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., skarga kasacyjna powinna zawierać wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania i jego uzasadnienie. Wymaganie to związane jest z instytucją tzw. przedsądu, uregulowaną w art. 398⁹ k.p.c., a jego spełnienie polega na wskazaniu, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne lub, że istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów lub, że zachodzi nieważność postępowania lub, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W uzasadnieniu wniosku należy przedstawić odrębną, pogłębioną argumentację prawną wskazującą na zaistnienie powołanej okoliczności uzasadniającej przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (por. uzasadnienie uchwały Połączonych Izb – Izby Administracyjnej, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oraz Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 2002 r., III CZP 72/02, OSNC 2003, nr 7-8, poz. 92, postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 17 października 2001 r., III CZ 98/01, OSNC 2002, nr 5, poz. 71, z dnia 30 maja 2001 r., III CZ 36/01, OSNC 2002, nr 2, poz. 22, z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11, z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151).

Obowiązek ten nie został spełniony. Strona powodowa ograniczyła się jedynie do stwierdzenia, że wnosi o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania „gdyż zostały naruszone przepisy prawa materialnego oraz przepisy postępowania, których uchybienie miało wpływ na wynik sprawy a wartość sporu

uzasadnia możliwość wniesienia skargi od prawomocnego wyroku sądu II instancji”.

Jeżeli przesłanką wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest twierdzenie skarżącego, że skarga jest oczywiście uzasadniona, powinien on w uzasadnieniu wniosku zawrzeć wywód prawny wskazujący w czym wyraża się ta "oczywistość" i przedstawić argumenty wykazujące, iż rzeczywiście skarga jest oczywiście uzasadniona. Ograniczenie się tylko do stwierdzenia, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona nie spełnia wymagania uzasadnienia wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2006 r., II CZ 28/06, z dnia 18 stycznia 2006 r., II CSK 166/05 oraz z dnia 3 kwietnia 2006 r., III CSK 85/06, nie publ.).

Skarga kasacyjna jest niedopuszczalna również z innych przyczyn. Zgodnie z art. 398³ § 3 k.p.c. podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 września 2005 r., III CSK 13/05, OSNC 2006, nr 4, poz. 76). Wskazane w skardze przepisy postępowania wprost dotyczą ustaleń faktów i oceny dowodów, a jak wynika z ośmiozdaniowego uzasadnienia skargi kasacyjnej również takich ustaleń i faktów dotyczą zarzuty naruszenia przepisów prawa materialnego.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu (art. 398⁶ § 3 k.p.c.).